

YOUCAT – katekizem za mlade

Kaj je pobožnost križevega pota?

V premišljevanju in molitvi slediti 14 postajam Jezusovega križevega pota je zelo stara pobožna vaja Cerkev, ki jo opravljamo posebej v postnem času in v času Jezusovega trpljenja. (KKC 1674–1675)

Je Jezus vedel, da bo umrl, ko je prihajal v Jeruzalem?

Da. Trikrat je Jezus napovedal svoje trpljenje in smrt, preden je zavestno in prostovoljno šel na kraj svojega trpljenja. (KKC 557–560, 569–570)

POGUM ZA MAJHNE KORAKE

Ne prosim te za čudeže in videnja, Gospod, prosim te moči za vsakdanje življenje. Nauči me umetnosti majhnih korakov.

Naredi me bistrega in iznajdljivega, da bom iz vsakdanje mešanice in zmešnjav znal pravočasno razbrati spoznanja in izkušnje, ki so namenjene meni.

Pomagaj mi, da bom znal ujeti pravi trenutek.

Podari mi izostren občutek za to, da prepoznam, kaj je bolj in kaj je manj pomembno.

Prosim te moči za red in pravo mero, da skozi življenje ne bom divjal, temveč bom znal čas modro razporediti, da bom zaznal svetle in lepe trenutke in da bom kdaj pa kdaj le našel čas za užitke srca in duha.

Daj mi spoznati, da sanje nič ne koristijo, ne sanje o preteklosti in ne sanje o prihodnosti.

Pomagaj mi, da to, kar je naslednje, naredim kolikor le mogoče dobro, in da sedanjo uro spoznam kot najvažnejšo.

Obvaruj me varljivega prepričanja, da bi mi moralo iti v življenju vse gladko.

Podari mi trezno spoznanje, da so težave, porazi, neuspehi in polomije samoumevne sestavine življenja, po katerih ljudje rastemo in zorimo.

Antoine de Saint-Exupéry

POSTNI ČAS – ČAS, DA SE ODLOČIMO, KOMU BOMO SLEDILI

Post je priložnost, da svoje življenje naravnamo na prave tirnice. Da nehamo slediti svojim (nerealnim) sanjam. Da nehamo letati s cveta na cvet in poskušati vedno nekaj novega. V takšnem poskušanju novitet namreč upamo, da bomo vendarle odkrili deželico, kjer se cedita *mleko in med*. Takšna idealna deželica gotovo ne obstaja, zatrjuje benediktinec Anselm Grün. »Ne morem najti varnosti in svobode in širjave v enem.« Vedno bo kakšna stvar, ki bo oteževala gotovost. Velikokrat želimo preizkusiti marsikaj, če ne že kar vseh možnosti, ki so trenutno na obzorju. Vendar se ne znamo dokončno odločiti – za stabilnost. Neki mistik pravi, da vsaka pot vodi skozi ožino – in le če si upamo iti skozi, se nam bo odprla širjava. Mnogi se te ožine ustrašijo. Njihovo življenje se tako nikoli ne razširi. Eden izmed osnovnih postnih aksiomov je, da je duhovni boj – in posledično hudič – prisoten tudi danes. Ni bil le z Jezusom v puščavi. V vsakem divja duhovna vojna z enim samim vprašanjem: »Boš sledil Bogu ali hudiču?« Vsak od nas daje na to vprašanje odgovor s svojim življenjem, pa če se tega zaveda ali ne. Vemo pa, da ne moremo *sedeti* na dveh stoli. »Ne morete služiti Bogu in mamonu« (Mt 6,24). Gotovo boš enega bolj ljubil in/ali celo drugega sovražil.

Duhovni boj se v nas bije tudi z zamenjavo kesanja in krivde. *Poslanstvo* hudiča je, da nas najprej vabi v greh, ko pa grešimo, nam trka na vest: »Nisi vreden Božje ljubezni.« Čista shizofrenost! Bog pa nas vabi, da se kesamo svojih prestopkov. Kesanje nas vodi k spovedi. Po njej so grehi izbrisani – ni jih več in Bog nas ne obtožuje, čeprav ve, da smo določeni greh naredili še stotič.

Ne! Post ni 40 dni pasivnosti in zamujanja svojega življenja. Prezgodaj stremeti v nebo in preskočiti zemeljsko nikogar ne vodi v življenje, ampak je beg pred njim. Poleg odpovedi – za katere je seveda prav, da si jih naložimo – pomeni post tudi spodbudo k ustvarjalnosti. Veliki psiholog C. G. Jung pravi, da bi moral človek »v prvi polovici življenja razviti močan ego«. Vendar pri tem ni mišljen tisti ego (jaz), ki diši po egoizmu. Jung ima v mislih ego, ki »se bori za življenje, ki se uveljavlja in želi v življenju nekaj doseči«. Gre torej za pot osebne rasti.

Jezus prihaja in te želi ozdraviti prav tam, kjer najbolj boli. Da pa do tega duhovnega zdravljenja lahko pride, si je treba priznati svoje slabe plati in s pomočjo odpovedi – ki v nas spodbujajo disciplino – zapustiti starega človeka s slabimi navadami. Post je torej predvsem soočenje s konkretnostjo življenja.

Povzeto po: J. Mavec, Ognjišče 3/22